

РЕШЕНИЕ

№ 61

гр. София, 06.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 12.12.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **8014** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на И. Б. В. от [населено място], [жк], [жилищен адрес] вх. „В”, ет. 6, ап. 18, срещу Заповед № 1157 / 24. 07. 2013 г. на директор на РДГП - Аерогари, за налагане на дисциплинарно наказание „порицание” за срок от 8 месеца.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен поради нарушение на материалния закон. Твърди, че не е извършила посоченото дисциплинарно нарушение, а е изпълнила служебните си задължения. Дисциплинарно-наказващия орган не е установил правилно фактическата обстановка. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Претендира разноските по делото.

Ответникът – директора на РДГП - Аерогари, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Подробни съображения излага в писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката И. Б. В., е главен инспектор, началник на смяна в ГКПП Аерогари към РДГП - Аерогари, категория „В”.

С докладна записка рег. № 11513 / 01. 07. 2013 г. до директора на РДГП - Аерогари, главен инспектор И. В., е посочила действията си във връзка с проверка на НОИ и уговаряне на датата на нейното извършване.

На 24. 07. 2013 г. И. В., е изслушана от директора на РДГП - Аерогари за причините поради които не е изпълнила устно разпореждане за участие в проверка на НОИ на 28. 06. 2013 г, както и че своеволно е променила датата на проверката на 02. 07. 2013 г. Със Заповед № 1157 / 24. 07. 2013 г. на директор на РДГП - Аерогари, на В., е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от 8 месеца, затова, че не е изпълнила устно разпореждане дадено на 26. 06. 2013 г. за участие в проверка на НОИ на 28. 06. 2013 г, а вместо това отива на поход, определен със Заповед рег. № 1015 / 26. 06. 2013 г., като без знанието и съгласието на директора променя датата на проверката от 28. 06. 2013 г., на 02. 07. 2013 г. Заповедта е връчена на 25. 07. 2013 г. С жалба, вх. № 15905 / 06. 08. 2013 г. по описа на ответника, е оспорена заповедта за налагане на дисциплинарно наказание по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентния по смисъла на чл. 228, т. 3, във връзка с чл. 186, ал. 1 от ЗМВР орган.

Съдът обаче намира, че при издаването на оспорената заповед, е допуснато нарушение на материалния закон.

Със Заповед рег. № 3 / 02. 01. 2013 г. на директора на РДГП Аерогари (стр. 29) е заповядано планиране, организиране, провеждане, отчитане и контрол на професионалното обучение по месторабота на държавните служители от РДГП Аерогари.

Със заповед рег. № 1015 / 26. 06. 2013 г. на директора на службата (стр. 33), е заповядано да се проведе на 28. 06. 2013 г. туристически поход на служителите от Г. С., като съгласно приложен списък (на гърба на заповедта), под № 5 фигурира и главен инспектор И. В..

По делото няма никакви доказателства, че на 26. 06. 2013 г. директора на РДГП Аерогари устно е наредил проверката от страна на НОИ да се проведе на 28. 06. 2013 г., както и че е наредил същата да не участва в похода. В същото време, изрично в писмената заповед от 26. 06. 2013 г. с рег. № 1015, е заповядано участието на служителите, между които и И. В. в планиран туристически поход. При това положение, неизпълнението на дадена писмена заповед би представлявало дисциплинарно нарушение, поради което инспектор В. съвестно е изпълнила служебните си задължения.

Както беше посочено, освен че от страна на ответника не се ангажираха доказателства да е разпоредено проверката на НОИ да се проведе на 28. 06. 2013 г., няма и доказателства, че инспектор В. е освободена от участието си в туристическия поход.

От друга страна, видно от заповед № П-2623 / 21. 06. 2013 г. по описа на НОИ (стр. 34), същата е връчена на 02. 07. 2013 г. и от тази дата следва да се счита, че е започнала проверката, така както и е посочено в самата заповед.

По делото е разпитана като свидетел К. М., служителят от НОИ извършил проверката, като съгласно нейните показания, които съдът намира за достоверни доколкото не противоречат на събраните по делото доказателства, не е уговаряна предварителна дата за извършване на проверката. Уточнено е, че проверката ще се извърши на 02. 07.

2013 г., на която дата е следвало да се върне главния счетоводител на РДГП Аерогари, както и до която дата е следвало да се изготвят необходимите й справки. Именно на тази дата - 02. 07. 2013 г., М. отишла в РДГП Аерогари и в рамките на деня свършили възложената работа, като не се наложило повторно отиване.

При това положение, съдът намира, че от страна на ответника не се установи И. В., да не е изпълнила заповед проверката от страна на НОИ да се извърши на 28. 06. 2013 г., още повече че директора на РДГП Аерогари не е овластен да възлага на контролните органи на НОИ кога да си извършат проверките. Видно е, че заповедта за извършване на проверката е връчена на 02. 07. 2013 г., от страна на служител на НОИ, който при разпита си като свидетел по делото, заяви че е получила пълно съдействие от жалбоподателката и датата на проверката никога не е била уточнявана за 28. 06. 2013 г.

Съдът намира, че не са налице и доказателства, че В. е превишила правомощията си като без знанието на директора е контактувала със служители на НОИ, тъй като видно от показанията на свидетеля М., обичайна практика на контролните органи е преди самата проверка да установят контакт и да възложат изготвянето на необходимите справки. От друга страна, също от показанията на М. е видно, че същата се е свързала първоначално с касиерката при ответника, която е насочила към И. В., тъй като била запозната със случая.

При това положение, съдът намира, че не са налице данни за извършено дисциплинарно нарушение от страна на И. В., тъй като освен че няма доказателства проверката на НОИ да е била предвидена за 28. 06. 2013 г., няма и доказателства В. самоволно да е осъществила контакт с контролни органи от НОИ.

Съдът намира, че освен горното е налице и нарушение на чл. 229, ал. 2 от ЗМВР, тъй като от страна на дисциплинарнонаказващия орган не е налице преценка на цялостното поведение на държавния служител, както тежестта на твърдяното нарушение и настъпилите вредни последици, като срока на наложеното наказание порицание е над минималния предвиден в закона, а не са изложени никакви мотиви за необходимостта от това.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че при издаването на обжалвания административен акт е налице противоречие с материалноправни разпоредби - отменително основание по чл. 146, т. 4 АПК.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя, направените разноси, каквото искане е своевременно направено. От страна на жалбоподателя са направени разноси в размер на 10 лв. за държавна такса и 500 лв. (стр. 38) за адвокатско възнаграждение. Съдът макар и да намира, че така заплатеното възнаграждение да не съответства на фактическата и правна сложност на делото, поради липса на направено възражение за прекомерност, не може да го намали.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на И. Б. В. от [населено място], Заповед № 1157 / 24. 07. 2013 г. на директор на РДГП - Аерогари, за налагане на дисциплинарно наказание „порицание” за срок от 8 месеца.

ОСЪЖДА Регионална дирекция „Гранична полиция” - Аерогари – С., [улица], да заплати на И. Б. В. от [населено място], [жк], [жилищен адрес] вх. „В”, ет. 6, ап. 18, ЕГН [ЕГН], направените по делото разноси в размер на 510 (петстотин и десет) лева. РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: